

**Pravidelné bohoslužby
v naší farnosti v zimním (* letním) období**

8:30 Předměřice (2. a 4. neděle v měsíci)

10:00 Benátky n. J.

Ne (1., 3., 5. neděle v měsíci: farní kostel (horní)
2. a 4. neděle v měsíci: dolní kostel)

14:00 (*15:00) Zdětín (2.,3.,4.,5. neděle v měsíci)

St 17:00 (*18:00) Benátky n. J.: kaple fara (*farní kostel)

Čt 9:00 Benátky n. J.: dolní kostel
14:30 Domov u Anežky (Benátky n. J.)
jednou za tři týdny (26.1. a dále)

Pá 17:00 (*18:00) Benátky n. J.: kaple fara (*farní kostel)

So 15:00 Kostelní Hlavno jednou za dva týdny (18.3. a dále)

Další pravidelné aktivity

Modlitební setkání každý čtvrtek na faře od 16 hod.

Náboženství každý pátek 15-15:50 na faře.

První pátek v měsíci po mši svaté tichý výstav Nejsvětější svátosti s pozhánáním.

Zpovídání přede mší svatou a kdykoli na přání a protože není kde, (řádným místem ke zpovědi je zpovědnice v kostele), tak zatím vlastně kdekoli.

Výzvy

► Vyhlašuji soutěž o Studentskou pečeť na logo pro naše listy Zn. Jednoduchost a štíhlá linie.

► Má-li kdo rád holoubátka, nabízím za samoodchyt na půdách našich kostelů (Zdětín, Kostelní Hlavno, Benátky 2x!).

► Oslovily-li vás tyto listy, dřímá-li ve vás redaktorský či pisatelský potenciál, případně se chcete stát redaktorem byť malého, zato však od A do Z čteného listu benátského ozvěte se, spolupracovníci jsou hledáni.

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, L. Vágnera 70/9, CZ 294 71 Benátky n. J., IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@gmail.com).

LIST FARNÍKŮ BENÁTECKÝCH

O první neděli postní

č. 1/2017

5. března 2017

O pokušení

Každý z nás zažívá denně nejedno – a mnozí mnohá – pokušení. Nemyslim pouze jakési mimovolní nutkání něco udělat či neudělat, něčemu se raději vyhnout nebo naopak se do něčeho bezhlavě vrhnout. Mám na mysli opravdová pokušení, kdy ke svrbění celého těla a náklonnosti k nějakému ne- či pře-činu přistupuje současně plné vědomí, nebo alespoň jasně tušení (a to i když si ve stejnou chvíli namlouváme, že »jsme nevěděli«), že to, k čemu jsme pokoušeni, je nepravdivé, nesprávné a špatné.

Pokoušení přicházejí na každého. Přistupují cestami různými, ale to, co mají společné, je snažit se vyvést nás z rovnováhy, v rozkolísanosti podlomit naši důvěru v Boha a odklonit nás od něj,

abychom dali přednost nabídce pokušení a souhlasem na ni přistoupili. Tak se stáváme pachateli, kteří kradou slávu Bohu, tak se z pokušení stává hřích.

V Písmu stojí: »Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou!« (Dt 6,4-5). To znamená požadavek, aby Bůh jediný byl milován nade všechno, a aby Izrael v Něj jediného skládal svou důvěru. To však také znamená vzdát se nároku vlastní moci »stát se jako Bůh« (srov. Gn 3,5).

V trojím pokušení Ježíše (Mt 4,1-11): aby vykonal zázrak pro sebe – ukojil hlad (v. 3), aby svou vírou přinutil Boha konat zázrak (v. 6), aby se pro ovládnutí světa poklonil před d'ablem (v. 9), mu d'ábel nabízí ovládnout Boha, postavit se nad Boha za drobnou úlitbu – sklonit se před ním samotným, d'ablem.

Ježíš odolá, protože Bůh je v srdci jeho bytí, protože on žije z Jeho slova (v. 4), protože má v Něj takovou důvěru, že nechce pokoušet Jeho svrchovanost ani svobodu (v. 7) a protože jedině, pro co žije, je sloužit Jemu, Pánu a Bohu svému (v. 10). Oproti pýše, být jako Bůh, staví pokornou službu, sklonění se před Bohem, které není pokořením, ale radostí, která dává pokoj.

Ježíš zvítězil. Dokud i my na nabídku pokušení nekývneme, dokud bojujeme v odmítání sebelákavějších lživých přeludů: postavit se nad Boha, být jako Bůh za pomocí byť inteligentního ale stále jen pouhého Jeho stvoření (pokloněním se d'ablu) – zvítězíme. Chce to jen pevněji se přimknout ke Kristu.

K tomu vám do vašeho svatopostního snažení na přímluvu Panny Marie žehná P. Marek

Poselství papeže Františka k postní době 2017

Draží bratři a sestry,

postní doba je novým začátkem a cestou, která vede k bezpečnému cíli: k velikonočnímu zmrtvýchvstání a ke Kristovu vítězství nad smrtí. Toto období se vždy na nás obrací s naléhavou výzvou k obrácení; křesťan je povolán k tomu, aby se vrátil k Bohu „celým srdcem“ (Joel 2,12), neuspokojoval se průměrným životem, ale aby ve svém přátelství s Pánem rostl. Ježíš je věrným přítelem, který nás nikdy neopustí, a přestože hřešíme, trpělivě očekává, že se k němu vrátíme. Tímto očekáváním projevuje svou vůli k odpuštění (srov. Homilie při mši sv., 8. ledna 2016).

Půst je příznivou dobou pro to, aby se zintenzivnil duchovní život prostřednictvím posvátných prostředků, které nám církev nabízí: půst, modlitba a almužna. V základě toho všeho spočívá Boží slovo, k jehož vytrvalejšímu poslechu a meditaci jsme v tomto období zváni. Zvláště bych se chtěl pozastavit u podobenství o boháči a Lazarovi (srov. Lk 16,19-21). Nechme se inspirovat touto tak významnou pasáží, jež nám poskytuje klíč k pochopení toho, co máme konat, abychom dosáhli pravého štěstí a věčného života, a povzbuzuje nás k upřímné konverzi.

1. Druhý člověk je darem

Podobenství začíná tím, že představuje dvě hlavní osoby, avšak pouze chudšas je popsán podrobněji: nachází se v zoufalé situaci a nemá sílu se z ní dostat; leží u boháčových dveří a jí drobtý, které spadnou z jeho stolu, po celém těle má rány a přicházejí psi, aby mu je lízali (srov. v. 20-21). Je to pochmurný obraz poníženého a pokořeného člověka.

Scéna vyzní ještě dramatičtěji, když vezmeme v úvahu, že chudšas se jmenuje Lazar; jméno plně příslibů, jež doslova znamená „Bůh pomáhá“. Nejedná se tedy o anonymní osobu, ale má přesné rysy a představuje se jako jedinec, s nímž se pojí jeho osobní historie. Zatímco pro boháče je jakoby neviditelný, nám se stává blízký a získává svou tvář. A jako takový je darem a neocenitelným bohatstvím. Je to bytost, která je chtěná, milovaná a na niž Bůh pamatuje, i když ve své konkrétní situaci je jako lidský odpadek (srov. Homilie při mši sv., 8. ledna 2016).

Lazar nás učí, že druhý člověk je darem. Správný vztah s lidmi spočívá v tom, že s vděčností uznáváme jejich hodnotu. Ani chudšas u boháčových dveří není obtížnou překážkou, ale představuje pro nás apel k obrácení a ke změně života. První výzvou, kterou nám toto podobenství předkládá, je otevřít dveře svého srdce druhému člověku, protože každý člověk je darem, ať už je to náš soused nebo neznámý chudák. Postní doba představuje příhodný čas pro to, abychom otevřeli dveře každému potřebnému a poznali v něm nebo v ní Kristovu tvář. Každý z nás potkává na své cestě někoho takového. Každý život, jenž nám jde naproti, je darem a zaslouží si přijetí, úctu a lásku. Boží slovo nám pomáhá otevřít oči, abychom přijímali život a milovali ho, především když je slabý. Abychom však mohli takto jednat, je potřebné vzít vážně i to, co nám evangelium odhaluje o onom boháčovi.

2. Hřích nás oslepuje

Podobenství je nesmlouvavé ve způsobu, jímž ukazuje rozporuplnou situaci, ve které se nachází boháč (srov. v. 19). Na rozdíl od Lazara je to osoba beze jména a je označen

Co nás čeká

Volby do farní rady

Ježto se mi do dnešního dne nepodařilo zjistit existenci Pastorační rady v naší farnosti a ježto je mým přáním spolu s vámi spravovat naši farnost, rozhodl jsem se po konzultaci s některými z vás, že provedeme volby do Pastorační rady. Proto na základě „Stanov pastoračních rad arcidiecéze pražské“, schválených arcibiskupem pražským Miloslavem kardinálem Vlčkem dne 11.1.2008, č.j. 0179/2008 v nejbližších dnech jmenuji členy volební komise, jejichž jména budou zveřejněna na www stránkách farnosti, aby pak podle výše zmíněných stanov mohly v neděli 2.4.2017 proběhnout volby do Pastorační rady.

Voleno bude 5 zástupců z řad farníků. Proto vás prosím rozmyslete a dobře zvažte, koho chcete členem farní rady. (Znamená to minimálně znát jeho jméno). Byl bych rád, aby byla ve farní radě zastoupena v průřezu celá farnost.

Je třeba, aby každý kandidát byl nejprve navržen faráři nebo volební komisí a s kandidaturou souhlasil. Pasivní volební právo má katolík starší 18 let, aktivní volební právo katolík starší 15 let, příslušející do farnosti.

Farní rada je poradním orgánem faráře (administrátora) a podílí se na spolurozhodování a řešení pastoračních otázek farnosti.

Citované Stanovy viz:

<http://www.apha.cz/file/24956/pastoracni-rada-stanovy-pro-arcidiecezi-prazskou.pdf>

Farní postní rekolekce

Jak jest dobrým zvykem, i v naší farnosti se v době postní uskuteční rekolekce, neboli duchovní obnova, a to v sobotu

25. března o Slavnosti Zvěstování Páně. Postní rekolekci povede římský exalumnus P. Petr Havlík, t.č. farní vikář Vlašimský a administrátor Velíšský.

Rekolekce začne mší svatou v 8:30 hod. ve farním kostele sv. Máří Magdalény v Benátkách n. J., poté bude pokračovat meditacemi, prostorem ticha a časem ke svátosti smíření. Zakončíme požehnáním a Anděl Páně v poledne v kostele.

Rezervujte si čas a využijte možnost k zastavení se v čase postním a k dobré svaté zpovědi.

Úklid kostela

Před Velikonocemi se sluší, aby stánek Boží byl důkladně vyčištěn a uklizen, aby byl skutečně důstojným příbytkem toho, kterého má přivítat o Vigílii—tedy Krista, Zmrtvýchvstalého.

Proto v sobotu 1. dubna 2017 jste všichni zváni ku pomoci s úklidem farního kostela sv. Máří Magdalény v Benátkách městě. Začínáme o hodině 9., občerstvení a oběd bude zajištěn.

P.S. Nejedná se o aprílový žert.

Časy se mění...

a s nimi i z 25. na 26. března čas z normálního na o hodinu vpřed vyšínutý. Tak nezapomeňte zkontrolovat hodinky, nebo se do Zdětinského kostela nevejdeme.

Kdo zpívá, dvakrát se modlí

Pozvání všem zpěvavým a hudebnicky zdatným odvážlivcům, kteří by měli chuť zkusit v době postní třeba nacvičit něco pěkného na velikonoce. S dobrou vůlí, snahou a trochou hudebního sluchu neváhejte a kontaktujte pana Honzu Plavjaničku (725 524 152) – varhaníka (nejen) Zdětinského, nebo P. Marka. První schůzka a repertoár dle možností zájemců.

Zn. Malá Velikonoční schola

pouze jako „boháč“. Jeho hojnost se odráží v šatech, jaké si obléká, a v jejich v přehnaném přepychu. Šarlat byl totiž velice ceněný, více než stříbro nebo zlato, a proto byl vyhrazen božstvím (srov. Jer 10,9) a králům (srov. Sdc 8,26). Kment byl zvláštní lněné plátno, které dodávalo oděvu téměř posvátný charakter. Bohatství tohoto člověka je přehnané i proto, že je navyklý každodenně se předvádět: „Každý den pořádal skvělou hostinu“ (v. 19). V něm se dramaticky ukazuje porušenost způsobená hříchem, která se uskutečňuje ve třech následujících výrazech: v lásce k penězům, v marnosti a v pýše (srov. Homilie při mši sv., 20 září 2013).

Apoštol Pavel říká, že „kořenem všeho zla je láska k penězům“ (1 Tim 6,10). Ta je hlavním motivem korupce a zdrojem závisti, hádek a podezírání. Peníze nás nakonec mohou ovládat a stát se tyranským idolem (srov. apoštol. exhortace Evangelii gaudium, 55). Místo toho, aby se nám peníze staly nástrojem služby pro konání dobra a vytváření solidarity s druhými, mohou nás i celý svět zotročovat logikou sobectví, jež nenechává prostor lásce a je překážkou pro mír.

Podobenství nám také ukazuje, že boháčova nenasytnost ho vede k marnivosti. Jeho osobnost se realizuje v okázalosti a v tom, že předvádí druhým, co si může dovolit. Okázalost však zakrývá vnitřní prázdnotu. Jeho život je uvězněn ve vnějškovosti a v té nej povrchnější a nejvíce pomíjející existenční dimenzi (srov. tamtéž, 62).

Nejvyšším stupněm morálního úpadku je pýcha. Bohatý člověk se obléká, jako by byl králem, předstíraně se chová, jako by byl nějakým bohem, a zapomíná, že je obyčejným smrtelníkem. Pro člověka zkaženého láskou k bohatství neexistuje nic jiného než jeho „já“, a proto lidé kolem něj jsou mimo jeho zorný úhel. Připoutanost k penězům plodí určitý druh slepoty: boháč nevidí hladového chudáka, posetého ranami a vyčerpaného svým ponižením.

Když se díváme na tuto postavu, chápeme, proč evangelium tak ostře odsuzuje lásku k penězům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, anebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu“ (Mt 6,24).

3. Slovo je darem

Evangelium o boháči a chudém Lazarovi nám pomáhá, abychom se dobře připravili na blížící se Velikonoce. Liturgie Popeleční středy nás vyzývá, abychom prožili podobnou zkušenost, jakou velice dramatickým způsobem prožívá i ten boháč. Když nám kněz označuje čelo popelem, opakuje slova: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“. Boháč i chudák umírají a hlavní část podobenství se odehrává na onom světě. Obě postavy najednou objevují, že „nic jsme si přece na svět nepřinesli a nic si z něho také nemůžeme odnést“ (1 Tim 6,7).

I náš pohled se upírá k onomu světu, kde boháč vede dlouhý rozhovor s Abrahamem, jehož nazývá „otcem“ (Lk 16,24.27), a tak projevuje svou příslušnost k Božím lidu. Tento detail ukazuje jeho život v ještě větší rozporuplnosti, protože až dosud nebylo řečeno nic o jeho vztahu s Bohem. Ve skutečnosti neměl Bůh v jeho životě žádné místo a jediným bohem si byl on sám sobě.

Až uprostřed muk onoho světa poznává boháč Lazara a přál by si, aby trochou vody zmírnil jeho bolesti. Skutky, jaké požaduje od Lazara, jsou podobné těm, které měl sám boháč vykonat, ale nikdy je nevykonal. Abraham mu tedy objasňuje: „Ty ses měl dobře

Duše Kristova

Duše Kristova, posvěť mě.
Tělo Kristovo, zachraň mě.
Krví Kristova, opoj mě.
Vodo z boku Kristova, obmyj mě.
Utrpení Kristovo, posilni mě.
Dobrý Ježíši, vyslyš mě.
Ve svých ranách ukryj mě.
Nedopust', abych se odloučil od tebe.
Před zlým nepřitelem ochraň mě.
V hodině mé smrti zavolej mě.
A dej ať přijdu k tobě,
Abych tě s tvými svatými
chválil navěky.
Amen.

Svatý Michaeli Archanděli

Svatý Michaeli archanděli,
braň nás proti zlobě
a úkladům ďáblovým,
budiž nám záštitou
nechť ať Bůh přikáže jemu,
pokorně prosíme.
Ty pak kniže vojska nebeského,
satana a jiné duchy zlé,
kteří ke zkáze duší
světem obcházejí
božskou mocí do pekla svrhni.
Amen.

už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje a ty zakoušíš muka“ (v. 25). Na onom světě se znovu nastoluje určitá rovnost a bolesti života se vyvažují dobrem.

Podobenství přináší svým pokračováním poselství všem křesťanům. Boháč, jehož bratři ještě žijí, prosí Abrahama, aby k nim poslal Lazara s napomenutím; ale Abraham mu odpovídá: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou“ (v. 29). A na boháčovu námitku reaguje: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých“ (v. 31).

Tím vystupuje na povrch boháčův pravý problém: kořenem jeho zla je to, že nenaslouchal Božímu slovu; to ho dovedlo až tam, že už nemiloval Boha, a tedy pohrdal bližním. Boží slovo je živou silou, schopnou vyvolávat v srdcích lidí konverzi a znovu je nasměrovat na Boha. Zavírat své srdce před darem Boha, který hovoří, má za následek, že se srdce uzavírá daru, jímž je bratr.

Drazí bratři a sestry, postní doba je příhodným časem pro to, abychom se obnovili setkáním s živým Kristem ve slově, ve svátostech a v bližním. Kéž Pán – který během čtyřiceti dní na poušti překonal pokušitelovy nástrahy – nám ukáže cestu, po níž máme jít. Kéž nás vede Duch Svátý, abychom šli po cestě obrácení a znovu objevovali dar Božího slova, abychom byli očistěni od hříchu, který nás oslepuje, a sloužili Kristu přítomnému v potřebných bratřích. Povzbuzuji všechny věřící, aby vyjádřili tuto duchovní obnovu i svou účastí na postních aktivitách, které v různých částech světa pořádá mnoho církevních organizací s cílem posilovat kulturu setkání v jediné lidské rodině. Modleme se jedni za druhé, abychom skrze svou účast na Kristově vítězství dokázali otevírat svoje dveře slabému a chudému. Pak budeme moci v plnosti prožívat velikonoční radost a svědčit o ní.

Ve Vatikánu 18. října 2016 svátek sv. Lukáše, evangelisty

FRANTIŠEK

Národní pochod pro život a rodinu Praha / sobota / 22. dubna 2017

*Základní věci lidského života jsou vlastně jednoduché. Fungující rodina založená na manželství je nejlepší prevencí tisíců potratů.
Kde jsou děti, tam je život. Jste nadějí. Příklady táhnou.*

Program

vstup zdarma / výhody pro předem přihlášené do 31. března /

10:00 Pražský hrad, katedrála

pontifikální mše svatá za nenarozené děti, rodiče a lékaře celebruje Dominik kardinál Duka OP; Bach-Collegium Praha / Louis Vierne: Messe Solennelle

12:00 Klárov - park před stanicí metra Malostranská

- pořádný dlabanec pro všechny přihlášené, bezplatný pro rodiny s dětmi
- Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava - fotografická výstava

14:00 Pochod centrem Prahy

- se závěrečným duchovním programem na Václavském náměstí

16:00 Zakončení

Více na www.pochodprozivot.cz

Pamatuj

Pamatuj láskyplná Panno Maria,
že nikdy nebylo slýcháno,
abys opustila toho,
kdo se utíkal pod tvou ochranu,
kdo vzýval tvou moc,
kdo prosil o tvou přimluvu;
V této důvěře se k tobě utíkám také já,
Panno Panen a Matko.
K tobě přicházím,
Před tebou stojím já, kající hříšník;
Dobrá matko Slova,
neodvracej se od mých slov,
ale slyš je a vyslyš.
Amen.

Odevzdání sebe

Přijmi, Pane, všechnu mou svobodu.
Přijmi mou paměť, můj rozum
a všechnu mou vůli.
Všechno, co mám a co mi patří,
mám od Tebe:
všechno ti to odevzdávám,
nalož s tím podle své vůle.
Jenom o lásku k tobě tě prosím
a o tvou milost,
to mi stačí, nic jiného už nežádám.
Amen.